

Fremsat den 12. november 2014 af erhvervs- og vækstminister Henrik Sass Larsen

Forslag

til

Lov om ændring af lov om en rejsegarantifond

(Dækning af tab ved køb af flyrejser i tilfælde af rejseudbyderens konkurs m.v.)

§ 1

I lov om en rejsegarantifond, jf. lovbekendtgørelse nr. 1192 af 8. december 2009, foretages følgende ændringer:

1. I *overskriften* før § 2, udgår »og flycharterrejse«.
2. § 2, *stk. 1, nr. 5*, ophæves.
3. § 2, *stk. 3*, ophæves.
4. I § 3, *stk. 1*, udgår ».«, og i stedet indsættes », og udenlandske flyselskaber der leverer flytransport med mere end 25.000 årligt afrejsende passagerer fra lufthavne i Danmark.«.
5. I § 5 a, *stk. 1*, udgår »og 5«.
6. § 5 a, *stk. 2*, affattes således:
»*Stk. 2*. Rejseudbydere, der udbyder flytransport, skal tydeligt gøre kunden opmærksom på muligheden for indenfor 48 timer at vælge konkursdækning via Rejsegarantifonden«
7. I § 8, *stk. 6*, udgår »eller billeje i udlandet«.
8. § 8, *stk. 7*, ophæves.
Stk. 8-10 bliver herefter stk. 7-9.
9. I § 9, *stk. 3, 1. pkt.*, udgår »og 5« og 2. pkt. ophæves.
10. Efter § 9 indsættes i *kapitel 3*:
»§ 9 a. Midler til etablering af den centrale hjemmeside for udbud af konkursdækning opkræves som 0,01 % af omsætningen i Danmark hos de i § 20 registrerede rejseudbydere samt udenlandske flyselskaber, der leverer flytransport

med mere end 25.000 årligt afrejsende passagerer fra lufthavne i Danmark. Det samlede opkrævede beløb må ikke overstige 1.500.000 kr., og den enkelte rejseudbyder kan ikke opkræves mere end 170.000 kr.«

11. I § 15 ændres »§ 8, stk. 5-7,« til: »§ 8, stk. 5 og 6,«.

12. I § 17, *stk. 1*, indsættes efter »at betale til fonden«: »eller tydeligt gøre kunden opmærksom på muligheden for at vælge konkursdækning via Rejsegarantifonden i § 5 a, stk. 2,«.

13. I § 17, *stk. 1*, ændres »§ 8, stk. 5-7« til: »§ 8, stk. 5 og 6«.

14. I § 20 udgår ».« og i stedet indsættes »samt udenlandske flyselskaber, der leverer flytransport med mere end 25.000 årligt afrejsende passagerer fra lufthavne i Danmark.«

15. § 21, *stk. 1*, affattes således:

»Fonden dækker ikke de i § 2, stk. 1, nr. 1 rejseydelser, der er markedsført og solgt i udlandet, såfremt der er tale om et udenlandsk flyselskab med mindre end 25.000 årligt afrejsende passagerer fra lufthavne i Danmark.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2016.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Formålet med lovforslaget er, at forbrugere skal tilbydes en nem adgang til konkursdækning, når de køber flybilletter. Det sikres ved, at den nuværende ordning udvides, så udenlandske flyselskaber med mere end 25.000 årligt afrejsende passagerer fra danske lufthavne også bliver omfattet af ordningen. Samtidig præciseres det, hvordan konkursdækning skal tilbydes til forbrugere. Hermed sikres mere ensartede konkurrencevilkår samt en effektiv forbrugerbeskyttelse.

Den nuværende lovgivning blev indført i 2010. Intentionen med loven var at udvide den eksisterende konkursbeskyttelse i forbindelse med ferierejser, således at rejsegarantifondens også skulle omfatte individuelle flyrejser og billeje i udlandet formidlet af en dansk udbyder.

Indtil lovændringen i 2010 var forbrugeres separate køb af flytransport og billeje i udlandet ikke dækket af Rejsegarantifondens dækningsområde, og forbrugere fik ikke dækket deres tab ved en eventuel konkurs. Dette blev bl.a. aktuelt i oktober 2008, hvor et stort dansk etableret flyselskab gik konkurs, og de forbrugere, der havde købt en enkeltstående flybillet ved flyselskabet, mistede de penge, de havde forudbetalt for deres flybillet.

Den gældende lovgivning omfatter flyselskaber etableret i Danmark. I en dom afsagt af Østre Landsret 4. juli 2012 er etableringsbegrebet blevet fortolket således, at ordningen alene omfatter flyselskaber med fysiske salgskontorer i Danmark, hvortil forbrugere har adgang. Den fortolkning har medført, at adskillige flyselskaber med et stort antal afrejsende fra danske lufthavne ikke anses for omfattet af loven. Dette afskærer mange danske forbrugere muligheden fra at tilkøbe konkursdækning, og forbrugerbeskyttelsen har således ikke det niveau, som det var tiltænkt, da ordningen trådte i kraft i 2010.

Samtidig betød Østre Landsrets dom, at der opstod en konkurrencemæssig skævhed mellem dansk og udenlandsk etablerede virksomheder.

Endvidere har det vist sig i praksis, at der er meget store forskelle på, hvordan udbyderne af flybilletter tilbyder konkursdækning til forbrugere.

For bl.a. at få belyst disse problemstillinger nedsatte Regeringen i efteråret 2013 Udvalg om lov om en rejsegarantifond. Udvalget afgav sine anbefalinger i september 2014. Regeringen har på baggrund af udvalgsrapporten fundet det hensigtsmæssigt at foreslå visse justeringer i den eksisterende ordning.

I lovforslaget er der derfor lagt op til, at udenlandske flyselskaber med mere end 25.000 årlige afrejsende passagerer fra danske lufthavne også skal omfattes af loven. De rejseudbydere, der er omfattet af loven, skal samtidig tydeligt henviser til en central hjemmeside, hvorfra forbrugeren kan købe konkursdækning af Rejsegarantifonden.

Herudover foreslås en række andre ændringer.

Bestemmelsen vedrørende billeje i udlandet formidlet af dansk udbyder foreslås ophævet. Billejebegrebet blev tilføjet til loven ved udvidelsen af loven i 2010. Der har endnu ikke været biludlejningsselskaber registreret i Rejsegarantifonden, og bestemmelsen foreslås derfor afskaffet.

Ydermere foreslås det at ophæve den differentierede garantistillelse for charterrejseudbydere ydelser, idet Rejsegarantifonden i alle tilfælde foretager en individuel vurdering af hvert enkelt selskabs konkursrisiko. Bestemmelsen om differentieret garantistillelse er derfor overflødig.

Konkursdækning på fly og billejeområdet er en særlig dansk ordning, mens pakkerejseområdet er EU-reguleret ved pakkerejsedirektivet 90/314/EØF af 13. juni 1990 om pakkerejser. En revision af pakkerejsedirektivet er undervejs, og Kommissionen er i foråret 2013 fremkommet med direktivforslag KOM 2013/512. Pakkerejsedirektivforslaget indeholder i sin nuværende form ikke regler om konkursdækning på enkeltstående flyrejser.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Gældende ret

Rejsegarantifonden yder dækning til forbrugere i de situationer, hvor forbrugeren har købt a) flytransport, b) en pakkerejse eller c) billeje i udlandet formidlet af en dansk udbyder, og arrangøren på grund af sine økonomiske forhold ikke kan opfylde sine forpligtelser f.eks. udflugter på rejsen eller guidede ture.

Som en pakkerejse anses et rejsearrangement, hvor forbrugeren køber en kombination af minimum to af følgende elementer; transport, indkvartering eller anden væsentlig turistmæssig ydelse.

Med ændring af loven i 2010 blev Rejsegarantifondens dækningsområde udvidet. Det blev fra 2010 obligatorisk for dansk etablerede rejseudbydere og formidlere for udenlandske rejseudbydere, som sælger flyrejser og billeje i udlandet, at være registreret i Rejsegarantifonden og at tilbyde forbrugeren dækning fra Rejsegarantifonden.

I modsætning til pakkerejser gælder konkursdækningen for flyrejser kun rejser, der er købt til privat brug, ligesom konkursdækningen ikke automatisk følger med, men skal vælges individuelt af forbrugeren mod betaling af et bidrag på pt. 20 kr. Konkursdækningen skal sikre, at alle forbrugere, der har valgt konkursdækning i forbindelse med køb af en flyrejse, bliver transporteret hjem uden ekstraomkostninger, hvis rejseudbyderen går konkurs. Derudover skal forbrugere, der har forudbetalt deres rejser, have deres penge tilbagebetalt.

2.2. Udvidelse af lovens rækkevidde

Det foreslås, at den gældende lovgivning udvides. Det eksisterende etableringsbegreb bibeholdes for dansk etablerede rejseudbydere og formidlere, men samtidig udvides lovens rækkevidde til at omfatte konkursdækning af udenlandske flyselskaber med mere end 25.000 årligt afrejsende passage-

rer fra danske lufthavne. Dækningen foreslås dog begrænset således, at charter-, transfer- og transit passagerer undtages fra ordningen.

Den gældende lovgivning giver en konkurrencemæssig skævhed, idet ordningen kun omfatter dansk etablerede rejseudbydere og ikke yder den forbrugerbeskyttelse, som var hensigten.

Da loven blev vedtaget, var det intentionen bag loven, at udenlandske flyselskaber med hyppige, kontinuerlige flyvninger til og fra Danmark, skulle være omfattet af lovens etableringsbegreb. I en konkret dom afsagt af Østre Landsret 4. juli 2012, blev det imidlertid fastslået, at flyselskabet Norwegian Air ikke kunne anses for etableret i Danmark, da selskabet ikke havde et fysisk salgskontor i Danmark. Dommen betyder, at en række udenlandske flyselskaber, som udbyder flyvninger fra Danmark, er undtaget fra loven og ikke er forpligtede til at tilbyde konkursdækning.

Dette skaber en konkurrencemæssig ulige situation for de dansk etablerede flyselskaber, da de pålægges administrative og økonomiske byrder som deres udenlandske konkurrenter ikke er pålagt. Dertil kommer, at der ikke er en effektiv forbrugerbeskyttelse, idet en stor gruppe af danske forbrugere ikke har mulighed for at købe konkursdækning hos de udenlandsk etablerede konkurrenter.

Samlet set er der derfor færre rejseudbydere, der er omfattet af ordningen, end det oprindeligt var forudsat ved ændringen af loven. Dette medfører, at beskyttelsen af forbrugere mod et flyselskabs konkurs er ringere end oprindeligt forudsat, og at danske og udenlandske etablerede rejseudbydere ikke ligestilles konkurrencemæssigt.

2.3. Tilbud om konkursdækning

Det fremgår af den gældende lov, at det tydeligt skal fremgå af rejsebeviset, om en kunde har valgt dækning hos Rejsegarantifonden eller ej, jf. § 5 a, stk. 2.

Af den gældende lovgivning fremgår, at ved indgåelse af en aftale om en rejseudydelse til privat brug, kan kunden vælge dækning af Rejsegarantifonden. Hvis kunden vælger at købe konkursdækning, sker dette ved betaling til rejseudbyderen, som viderebetaler bidraget til fonden jf. § 9, stk. 3.

Praksis har vist, at der er meget stor forskel på, hvordan udbydere af flybilletter tilbyder konkursdækningen til forbrugerne, samt hvornår i købsforløbet der henvises til muligheden for køb af konkursdækning.

På denne baggrund foreslås det, at det præciseres, at henvisning til konkursdækning skal fremgå klart og tydeligt af rejsebeviset. Det af rejseudbyderen udstedte rejsebevis skal indeholde en henvisning til Rejsegarantifonden, hvor konkursdækning kan købes direkte af Rejsegarantifonden. Forbrugeren skal have mulighed for at købe konkursdækning, indtil 48 timer efter rejsebeviset er udstedt.

Bestemmelsen ændrer ikke retsstillingen for pakkerejser.

2.4. Håndhævelse

For rejseudbydere etableret her i landet og formidlere for udenlandske rejseudbydere vil de gældende straffebestem-

melser finde anvendelse uden ændring jf. § 25. Med præciseringen af lovens rækkevidde lægges der op til, at udenlandsk etablerede flyselskaber, der opfylder lovens betingelser, ligeledes vil blive omfattet af lov om en rejsegarantifond (Rejsegarantifondsloven) og de pligter, der følger heraf. Udenlandske flyselskaber vil efter omstændighederne kunne straffes efter samme regler som de rejseudbydere og formidlere for udenlandske rejseudbydere, som er omfattet af den gældende lovgivning jf. § 8, stk. 2.

Virksomheder, der falder under registreringspligten i § 20, er forpligtede til at lade sig registrere for lovligt at kunne udbyde rejseudydelse i form af flytransport fra Danmark jf. § 8, stk. 2. Ved manglende overholdelse af lovens bestemmelser kan Rejsegarantifonden afregistrere virksomheden. Hvis forholdet ikke bringes i orden, kan Rejsegarantifonden anlægge civilt søgsmål mod den pågældende virksomhed i etableringslandet.

Rejsegarantifonden vil løbende offentliggøre og informere om, hvilke virksomheder der overholder gældende regler, samt hvilke virksomheder der ikke overholder reglerne.

2.5. Differentieret garantistillelse for flycharterrejseudydelse

Efter den gældende lovs § 8, stk. 7, skal rejseudbyderen stille en garanti for de forudbetalinger, som forbrugerne har foretaget og omkostninger ved eventuel hjemtransport, når flycharterrejseudydelse udgør 50 pct. eller derover af en rejseudbyders eller en formidler for en udenlandsk rejseudbyders omsætning. Denne garantistillelse er højere end for øvrige rejseudbydere.

Baggrunden for den differentierede garantistillelse er, at det var nødvendigt at kræve en højere garantistillelse for flycharterrejseudydelse grundet en højere risikoprofil hos disse rejseudbydere end hos andre rejseudbydere.

Rejsegarantifondens løbende tilsyn med virksomhederne (både charter- og andre typer arrangører) giver mulighed for at forhøje kravet til garantistillelse, der afspejler risikoen for konkurs i den enkelte virksomhed. Der er derfor ikke længere behov for en differentieret garantistillelse for charterselskaber.

Det foreslås derfor at ensrette garantiskalaen for rejseudbydere og charterrejseudbydere ved at ophæve den differentierede garantistillelse for charterrejseudbydere.

Retsstillingen for den almindelige garantistillelse berøres ikke i lovforslaget. Behandling af den almindelig garantistillelse anses for mest fordelagtig at håndtere ved implementering af et nyt pakkerejsedirektiv, som på nuværende tidspunkt er under forhandling og vil give anledning til en generel gennemgang af reglerne.

2.6. Billeje i udlandet formidlet af en dansk udbyder

Med den seneste ændring af rejsegarantifondsloven i 2010 blev det obligatorisk for dansk etablerede udbydere af billeje i udlandet at tilbyde forbrugere dækning af Rejsegarantifonden.

Siden bestemmelsen blev tilføjet, har der ikke været biludlejningsselskaber registreret i Rejsegarantifonden. Den forretningsmodel, der benyttes indenfor biludlejningsbranchen,

betyder, at bestemmelsen ikke har haft nogen betydning for den reelle kundebeskyttelse. Der forventes heller ikke fremadrettet at opstå væsentlige problemer på området.

Det foreslås derfor at afskaffe bestemmelsen, idet reglen har vist sig at være uden effekt.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Flere virksomheder vil blive omfattet af loven, hvilket medfører en principiel forøget risiko for tab, der vil skulle dækkes af Rejsegarantifonden. Rejsegarantifondens krav til garantistillelse mv. foreslås dog ikke ændret, hvorfor det vurderes at risikoen for staten ikke anses for væsentlig forandret.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

Der lægges ikke op til en ændring af den eksisterende finansiering af ordningen. Forslaget indebærer, at flere flyselskaber vil blive omfattet af Rejsegarantifondsloven. De udenlandske flyselskaber, der ikke før var omfattede flyselskaber, vil blive pålagt ekstra administrative omkostninger. Til gengæld gøres tilbud af konkursdækning mere enkel for flyselskaber og rejseudbydere ved, at Rejsegarantifonden etablerer en adgang til en central hjemmeside, der varetager tilbud om og betaling af konkursdækning.

Flyselskaber og andre udbydere, der er omfattet af loven, vil være forpligtet til at henvise til den centrale hjemmeside i rejsebeviserne. Til gengæld bortfalder deres forpligtelse til at sælge konkursdækning. Denne ændring vurderes samlet set at være en administrativ lettelse for de virksomheder, der er omfattet af de gældende regler, mens de nyregistrerede flyselskaber ville skulle afsætte ressourcer til at overholde reglerne. Ordningen vurderes som et hele at være en administrativ lettelse.

Etableringen af den centrale hjemmeside skal forestås af Rejsegarantifonden. De fornødne midler til etablering skal tilvejebringes ved bidrag fra de i § 20 omfattede rejseudbydere og formidlere, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Alle løbende udgifter til vedligeholdelse af den centrale hjemmeside af konkursdækning dækkes af de obligatoriske fastsatte administrationsbidrag til finansiering af fondens og ankenævnets driftsudgifter, jf. lovforslagets § 1, nr. 9.

De økonomiske byrder ved at administrere en særlig dansk konkursdækningsordning vil være disproportionalt for udenlandske etablerede rejseudbydere, som har få afgang

fra Danmark. Lovforslaget indeholder derfor en fritagelse af udenlandske rejseudbydere, som har mindre end 25.000 årligt afrejsende passagerer fra danske lufthavne.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke væsentlige administrative konsekvenser for borgerne.

Hvis en kunde efter den nugældende lovgivning vælger at tilkøbe konkursdækning hos Rejsegarantifonden, skal kunden erlægge et bidrag herfor til rejseudbyderen, som skal viderebetale bidraget til fonden.

I den foreslåede model skal rejseudbyderen ved udstedelse af rejsebevis gøre kunden opmærksom på muligheden for at købe konkursdækning ved Rejsegarantifonden.

Det vurderes, at forslaget har en mindre forøget byrde for forbrugerne, idet de kan blive påkrævet at give deres oplysninger mere end én gang. Den administrative forøgelse vurderes ikke at være væsentlig.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 2. september 2014 til den 30. september 2014 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Advokatrådet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Board of Airline Representatives Denmark, Brancheforeningen Dansk Luftfart, Campingrådet, Danmarks Idrætsforbund (DIF), Danmarks Rederiforening, Danmarks Rejsebureau Forening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk Ungdoms Fællesråd, Danske Biludlejere, Danske Gymnastik- og Idrætsforeninger (DGI), Den Danske Dommerforening, DFDS A/S, Feriehusudlejernes Brancheforening, Finansrådet, Forbrugerrådet, Foreningen af Rejsearrangører i Danmark (R. I. D.), Forsikring & Pension, Friluftsrådet, HK/Danmark, HORESTA, Håndværksrådet, Landsforeningen Dansk Vandrelaug, Landsorganisationen i Danmark, Pakkerejse-Ankenævnet, Rejsegarantifonden, Rigsrevisionen, SAS, Trafikstyrelsen, Stena Line A/S, Sø- og Handelsretten, Søsportens Brancheforening, Turistvognmændenes Arbejdsgiverforening og Visit Denmark.

10. Samlet vurdering af lovforslagets konsekvenser

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Flere virksomheder vil blive omfattet af loven, hvilket medfører en principiel forøget risiko for tab, der vil skulle dækkes af Rejsegarantifonden. Rejsegarantifondens krav til garantistillelse mv. foreslås dog ikke ændret, hvorfor risiko-

		en for staten ikke vurderes at være væsentlig forandret.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Rejseudbydere skal ikke længere tilbyde konkursdækning, men i stedet henvises til køb af konkursdækning hos Rejsegarantifonden.	Samlet set vurderes forslaget at medføre begrænsede omstillingsomkostninger for virksomheder. Omkostningerne består af etableringsudgifter forbundet med udførelsen af den centrale hjemmeside.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Forpligtelsen til at sælge konkursdækning bortfalder.	Flyselskaber og andre udbydere, der er omfattet af loven, vil være forpligtet til at henvise til den centrale hjemmeside i rejsebeviserne. Nyregistrerede flyselskaber ville skulle afsætte ressourcer til at overholde reglerne.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Der vil være en yderst begrænset administrativ konsekvens for borgerne, idet forslaget indebærer, at de skal tilkøbe konkursdækning på en særskilt hjemmeside.
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Som konsekvens af lovforslagets ændring af § 8, stk. 7, hvorefter differentieret garantistillelse for flycharterrejseydelser ophæves, bortfalder grundlaget for at bibeholde begrebet flycharterrejser i rejsegarantifondsloven. Det foreslås herefter, at den gældende lovs § 2, stk. 3 ophæves.

Til nr. 2

Det foreslås, at ”billeje i udlandet formidlet af en dansk udbyder” udgår af § 2, stk. 1. Siden bestemmelsen blev tilføjet ved lovændring nr. 518 af 12. juni 2009, har der ikke været biludlejningsselskaber registreret i Rejsegarantifonden. Bestemmelsen har derfor ikke haft nogen betydning for den reelle kundebeskyttelse, ligesom der heller ikke fremadrettet forventes at opstå væsentlige problemer på dette område.

Til nr. 3

Begrebet flycharterrejse foreslås ophævet i loven jf. bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 1 samt § 1, nr. 8. Som konsekvens heraf foreslås det, at den gældende lovs § 8, stk. 7 ophæves.

Til nr. 4

Det foreslås, at udvide lovens nuværende dækningsområde til ligeledes at omfatte udenlandske flyselskaber med mere end 25.000 antal årlige afrejsende passagerer fra danske lufthavne. Hermed ændres loven således, at også udenland-

ske flyselskaber er omfattet. Dette mindsker konkurrenceforvriddningen mellem danske og udenlandsketablerede flyselskaber, samtidig med en forbedret beskyttelse af danske forbrugere sikres ved muligheden for at købe konkursdækning jf. bemærkningerne til ændringen af § 5 a, stk. 2.

Bestemmelsen foreslås begrænset således, at kun forbrugere, der påbegynder deres afrejse fra en dansk lufthavn, skal have mulighed for at købe konkursdækning. Hvis startdestinationen på rejsebeviset er en dansk lufthavn, anses rejsen for påbegyndt i Danmark, og kunden skal derfor informeres af rejseudbyderen om muligheden for at købe konkursdækning.

I mindstegrænsen på 25.000 passager medregnes ikke charterrejsende, idet disse allerede er omfattet af reglerne for pakkerejser.

Traditionelle transit og transfer passagerer falder uden for lovens anvendelsesområde.

Opgørelsen af passagertal indhentes ved Trafikstyrelsen. Passagertallene vil blive opgjort på baggrund af det enkelte flyselskabs samlede antal afrejsende passagerantal fra danske lufthavne det forgangne kalenderår. Fra det samlede antal afrejsende passagerantal fratrækkes traditionelle transit, transfer samt charterrejse passagerer. Flyselskaber, der opfylder grænsen på 25.000 passager i det forgangne år, vil i det følgende år skulle overholde lovens regler og forpligtelser, så snart de er registreret i fonden.

Til nr. 5

Ændringen er en konsekvens af, at ”billeje i udlandet formidlet af en dansk udbyder” i den gældende lovs § 2, stk. 1, nr. 5, ophæves.

Til nr. 6

Af den nugældende lovgivning fremgår, at ved indgåelse af en aftale om en rejseydelse til privat brug, kan kunden vælge dækning af Rejsegarantifonden. Hvis kunden vælger at købe konkursdækning, sker dette ved betaling til rejseudbyderen, som viderebetaler bidraget til fonden.

Det foreslås, at udvide den nugældende bestemmelse om, hvordan forbrugerne skal tilbydes mulighed for at købe konkursdækning. Praksis har vist, at der er meget stor forskel på, hvordan udbydere af flybilletter tilbyder konkursdækningen til forbrugerne, samt hvornår i købsforløbet der henvises til muligheden for køb af konkursdækning.

Det foreslås, at Rejsegarantifonden etablerer en central hjemmeside, hvor konkursdækning tilbydes til kunden. Modtager kunden et elektronisk rejsebevis af flybilletten, skal dette indeholde et tydeligt aktivt link til den centrale hjemmeside, hvorfra konkursdækning kan købes. Hvorvidt det aktive link er angivet tydeligt må bero på en konkret vurdering i det enkelte tilfælde, hvilket afspejler den konkrete praksis hos Forbrugerombudsmanden.

Hvis forbrugeren ikke modtager et elektronisk rejsebevis, skal forbrugeren klart og tydeligt oplyses om telefonnummer samt adresse til Rejsegarantifonden.

I købsituationer, hvor forbrugeren ikke kan modtage et rejsebevis før afgang, skal rejseudbyderen på behørig vis informere forbrugeren om muligheden for konkursdækning samt udlevere kontaktoplysninger på Rejsegarantifonden.

Det skal herudover præciseres, at ved køb af en returrejse skal Rejsegarantifonden tilbyde én konkursdækning med dækning for hele rejsen, f.eks. en returrejse til og fra samme lufthavn eller flere forbundne flyrejser, som alle fremgår af ét rejsebevis eller er købt i én købsituation. Ved køb af en enkeltstående billet skal konkursdækning tilbydes af Rejsegarantifonden fra dansk afrejselufthavn til destinationen, som fremgår af rejsebeviset.

Det vil kun være muligt at købe konkursdækning for en flyrejse, såfremt den pågældende rejseudbyder er registreret i Rejsegarantifonden.

Hvis der er købt konkursdækning for en afgang, der senere aflyses, vil Rejsegarantifonden udarbejde en praksis for, hvordan betalingen for konkursdækningen kan tilbagebetales til forbrugeren.

Til nr. 7

Ændringen er en konsekvens af, at ”billeje i udlandet formidlet af en dansk udbyder” i den gældende lovs § 2, stk. 1, nr. 5, ophæves.

Til nr. 8

Det foreslås, at den gældende lovs § 8, stk. 7 ophæves således, at der indføres én skala for alle rejseudbydere og formidlere for udenlandske arrangører.

I henhold til den nugældende lovs § 8, stk. 7, skal arrangører eller formidlere for udenlandske arrangører, hvor fly-

charterrejser udgør 50 pct. eller derover af omsætningen, stille forhøjet garanti i forhold til andre arrangører.

Som anført i de almindelige bemærkninger, er baggrunden for den differentierede garantistillelse, at det var nødvendigt at kræve en højere garantistillelse for flycharterrejseydelser grundet en højere risikoprofil hos disse rejseudbydere end hos andre rejseudbydere.

Med lov nr. 207 af 29. marts 2004 fik Rejsegarantifonden mulighed for at kræve forhøjet garantistillelse af arrangører, der driver virksomhed på uforsvarlig økonomisk grundlag. Det medfører, at uanset om der er en særlig garantiskala hvor flycharterrejser udgør 50 % eller derover, kan Rejsegarantifonden kræve forhøjet garantistillelse, i de tilfælde det vurderes, at virksomheden ikke drives på et økonomisk forsvarligt grundlag.

En ophævelse af § 8, stk. 7, vil ikke forringe forbrugerbeskyttelsen, idet Rejsegarantifonden har mulighed for at kræve forhøjet garantistillelse, hvor der skønnes at være behov for det.

Til nr. 9

Som følge af ophævelsen af ”billeje i udlandet formidlet af en dansk udbyder” i den gældende lovs § 2, stk. 1, nr. 5, ophæves henvisningen i § 9, stk. 3.

Vælger en kunde efter gældende lovgivning at købe konkursdækning, sker dette ved betaling til rejseudbyderen, som viderebetaler bidraget til Rejsegarantifonden.

Som anført i de almindelige bemærkninger foreslås det, at konkursdækning købes direkte af Rejsegarantifonden via den centrale hjemmeside.

Til nr. 10

Det foreslås, at der indsættes en § 9 a, hvorved Rejsegarantifonden gives hjemmel til at opkræve maksimalt 1.500.000 kr. til etableringen af en central hjemmeside og maksimalt 170.000 kr. for en individuel udbyder. Midlerne opkræves så de i fonden registrerede virksomheder betaler forholdsmæssigt ud fra deres omsætningstal i det foregående år. Metoden svarer til den måde, hvorpå en del af det nuværende administrationsbidrag opkræves. Der var pr. 31. december 2013 558 virksomheder registreret i fonden. Hvis man udregner bidraget til en central hjemmeside på baggrund af de 558 virksomheder, der var registreret i fonden ved udgangen af 2013, så ville fordelingen se således ud:

- 75 % af de registrerede virksomheder ville skulle betale under 1.000 kr.
- 20 % af de registrerede virksomheder ville skulle betale under 10.000 kr., men over 1.000 kr.
- 4 % af de registrerede virksomheder ville skulle betale under 50.000 kr., men over 10.000 kr.
- 1 % af de registrerede virksomheder ville skulle betale mere end 50.000 kr.

Med ændringen af loven forventes det at der vil blive registreret flere virksomheder i fonden og bidraget til den cen-

trale hjemmeside forventes derfor reelt at være mindre end det overfor beskrevne.

Eventuelt overskydende beløb fra etableringsomkostningerne af den centrale hjemmeside kan indgå i Rejsegarantifondens formue med henblik på dækning af den løbende drift.

Den centrale hjemmeside vil være på dansk. Henvisningen til konkursdækningen kan anføres på samme sprog, som bekræftelsen fremsendes på.

Rejsegarantifonden kan opkræve midlerne til etableringen af konkursdækningen af de registrerede virksomheder umiddelbart efter lovens ikrafttrædelse. På dette tidspunkt vil hjemmesiden være etableret, og de relevante rejseudbydere vil være registreret i Rejsegarantifonden.

Til nr. 11

Der er tale om en konsekvens af, at det foreslås, at den nu gældende lovs § 8, stk. 7, ophæves.

Til nr. 12

Det foreslås, at Rejsegarantifonden påser, at rejseudbydere og formidlere for udenlandske rejseudbydere overholder oplysningsforpligtelsen overfor forbrugeren i § 5 a, stk. 2.

Forbrugerombudsmanden fører som hidtil tilsyn med, at de omfattede rejseudbydere og formidlere for udenlandske rejseudbydere overholder deres oplysningsforpligtelser i medfør af markedsføringslovens regler om god markedsføringsskik.

Til nr. 13

Der er tale om en konsekvens af, at det foreslås, at den gældende lovs § 8, stk. 7, ophæves.

Til nr. 14

Det foreslås, at pligten til at lade sig registrere omfatter her i landet etablerede rejseudbydere og formidlere for udenlandske rejseudbydere, samt udenlandske flyselskaber med mere end 25.000 årligt afrejsende passagerer fra lufthavne i Danmark. Bestemmelsen er en udvidelse af den gældende lovs § 20, hvor kun dansk etablerede rejseudbydere og formidlere for udenlandske rejseudbydere er registreringspligtige.

Forslaget indebærer, at afrejsende fra danske lufthavne har krav på at få tilbudt en konkursdækning. Som nævnt i de almindelige bemærkninger begrænses bestemmelsen således, at der indføres en undtagelse for udenlandske flyselskaber med mindre end 25.000 årligt afrejsende passagerer fra danske lufthavne.

Der indføres en undtagelse for rejseudbydere med færre end 25.000 årligt afrejsende passagerer fra danske lufthavne.

Begrænsningen indføres for at undgå disproportional administrative byrder for rejseudbydere, der sælger relativt få flyrejser fra Danmark.

Forslaget omfatter kun passagerer som påbegynder deres afrejse fra en dansk lufthavn. Transit- og transferpassagerer er ikke omfattet af ordningen, idet lovens intention er at sikre en effektiv kundebeskyttelse for forbrugere med afrejse fra en dansk lufthavn via en nem adgang til konkursdækning.

Rejsegarantifonden forventes løbende at ville informere forbrugere om, hvilke virksomheder der overholder reglerne, og hvilke virksomheder der ikke overholder reglerne.

Hjemmesiden skal indrettes således, at det er muligt at købe konkursdækning fra rejseudbydere og formidlere for udenlandske rejseudbydere, der er etableret i Danmark, samt udenlandske flyselskaber med mere end 25.000 årligt afrejsende passagerer fra danske lufthavne, der er registreret i fonden.

For nye rejseudbydere samt formidlere og udenlandske flyselskaber med mere end 25.000 årligt afrejsende passagerer, der entrerer på det danske marked, finder samme regler anvendelse som angivet i bemærkningerne til ændringsforslaget af § 3, stk. 1.

Præciseringen af en rejseudbyders registreringspligt har ikke indflydelse for de gældende regler for pakkerejser.

Rejseudbydere fra tredjelande (der ikke er flyselskaber med mere end 25.000 afrejsende passagerer fra danske lufthavne) er ikke omfattet af lovgivningen. Dansk etablerede formidlere for rejseudbydere er omfattet af loven jf. § 3, stk. 2 samt stk. 3.

Til nr. 15

Det foreslås, at rejseydelser efter § 2, stk. 1, nr. 1, der er markedsført og solgt i andre EU-lande undtages, idet Pakke-rejседirektivet foreskriver, at alle medlemsstater i EU skal have en pakkerejседækning.

Udenlandske luftfartselskaber med mere end 25.000 årligt afrejsende passagerer fra danske lufthavne omfattes af loven, uanset om rejseydelserne er markedsført og solgt i udlandet. Præciseringen sikrer ligeledes samhörighed med lovforslagets ændring til § 3, stk. 1.

Til § 2

Det foreslås i § 2, at loven træder i kraft 1. januar 2016.

Til § 3

Bestemmelsen vedrører lovens gyldighed for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om en rejsegarantifond, jf. lovbekendtgørelse nr. 1192 af 8. december 2009, foretages følgende ændringer:

§ 2. Ved et rejsearrangement forstås:

1)-4)---

5) Billeje i udlandet af en dansk udbyder.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Ved en flycharterrejse forstås en rejseydelse, hvor transporten foregår med fly, og som udbydes efter et forud fastlagt program med mindst 30 rejseydelser pr. afgang.

§ 3. Som rejseudbyder anses enhver, der i eget navn til kunder udbyder eller sælger rejseydelser direkte eller gennem en formidler, medmindre denne virksomhed alene udøves lejlighedsvis.

§ 5 a. Når en kunde har indgået en aftale om en rejseydelse til privat brug, jf. § 2, stk. 1, nr. 4 og 5, er kunden dækket, såfremt kunden har valgt dækning hos Rejsegarantifonden, jf. § 9.

Stk. 2. Det skal tydeligt fremgå af rejsebeviset, om kunden har valgt dækning hos Rejsegarantifonden eller ej.

§ 8. ---

Stk. 1-5. ---

Stk. 6. For rejseudbydere eller formidlere for en udenlandsk rejseudbyder af flytransport eller billeje i udlandet kan garantiens størrelse dog ikke overstige 100 mio. kr.

Stk. 7. Udgør flycharterrejseydelser 50 pct. eller derover af en rejseudbyders eller en formidler for en udenlandsk rejseudbyders omsætning, skal vedkommende stille en garanti, jf. dog § 23, stk. 2. Garantiens størrelse fastsættes således:

- 1) Der stilles ikke garanti for en omsætning under 250.000 kr. Ved en omsætning på mere end 250.000 kr., men ikke over 2,5 mio. kr., er garantien 300.000 kr.
- 2) Ved en omsætning på mere end 2,5 mio. kr., men ikke over 5 mio. kr., er garantien 500.000 kr.
- 3) Ved en omsætning på mere end 5 mio. kr., men ikke over 10 mio. kr., er garantien 750.000 kr.
- 4) Ved en omsætning på mere end 10 mio. kr., men ikke over 25 mio. kr., er garantien 1 mio. kr.

1. I overskriften før § 2, udgår »og flycharterrejse«.

2. § 2, stk. 1, nr. 5, ophæves.

3. § 2, stk. 3, ophæves.

4. I § 3, stk. 1, udgår ».«, og i stedet indsættes »,og udenlandske flyselskaber der leverer flytransport med mere end 25.000 årligt afrejsende passagerer fra lufthavne i Danmark.«.

5. I § 5 a, stk. 1, udgår »og 5«.

6. § 5 a, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Rejseudbydere, der udbyder flytransport, skal tydeligt gøre kunden opmærksom på muligheden for indenfor 48 timer at vælge konkursdækning via Rejsegarantifonden«.

7. I § 8, stk. 6, udgår »eller billeje i udlandet«.

8. § 8, stk. 7, ophæves.

- 5) Ved en omsætning på mere end 25 mio. kr., men ikke over 50 mio. kr., er garantien 1,5 mio. kr.
- 6) Ved en omsætning på mere end 50 mio. kr., men ikke over 100 mio. kr., er garantien 2,5 mio. kr.
- 7) Ved en omsætning på mere end 100 mio. kr., men ikke over 150 mio. kr., er garantien 5 mio. kr.
- 8) Ved en omsætning på mere end 150 mio. kr., men ikke over 200 mio. kr., er garantien 7,5 mio. kr.
- 9) Ved en omsætning på mere end 200 mio. kr., men ikke over 300 mio. kr., er garantien 10 mio. kr.
- 10) Ved en omsætning på mere end 300 mio. kr., men ikke over 500 mio. kr., er garantien 15 mio. kr.
- 11) Ved en omsætning på mere end 500 mio. kr., men ikke over 700 mio. kr., er garantien 25 mio. kr.
- 12) Ved en omsætning på mere end 700 mio. kr. er garantien 30 mio. kr. og en yderligere garanti på 5 mio. kr. for hver 200 mio. kr., omsætningen overstiger 700 mio. kr.

§ 9. ---

Stk. 3. Når en kunde har indgået en aftale om en rejseudbetaling til privat brug, jf. § 2, stk. 1, nr. 4 og 5, kan kunden vælge dækning af Rejsegarantifonden, jf. § 5 a. Vælger kunden dækning hos Rejsegarantifonden, skal kunden erlægge et bidrag herfor til rejseudbyderen, som skal viderebetale bidraget til fonden. Bidragets størrelse fastsættes af fondens bestyrelse og godkendes af økonomi- og erhvervsministeren.

§ 15. Har fonden søgt sig fyldestgjort i den af en rejseudbyder eller formidler for en udenlandsk rejseudbyder stillede garanti, slettes rejseudbyderen eller formidlerens registrering i fonden, medmindre den stillede garanti er tilstrækkelig til at dække fondens fordringer og garantien inden en af fonden fastsat frist bringes op på den i § 8 stk. 5-7, nævnte størrelse, jf. dog § 19.

§ 17. Undlader en registreret rejseudbyder eller formidler for en udenlandsk rejseudbyder at betale bidrag til fonden eller at bringe garantistillelse i overensstemmelse med § 8, stk. 5-7 eller § 19, eller modtager fonden ikke på forlangende de i §§ 12a, 13 og 22, stk. 3, nævnte oplysninger, kan fondens bestyrelse beslutte, at registreringen i fonden slettes, hvis forpligtelserne ikke er opfyldt inden en fastsat frist.

§ 20. Pligten til at lade sig registrere omfatter her i landet etablerede rejseudbydere og formidlere for udenlandske rejseudbydere

9. I § 9, *stk. 3 1.pkt.*, udgår »og 5« og 2. pkt. ophæves.

10. Efter § 9 indsættes i *kapitel 3*:

»§ 9 a. Midler til etablering af den centrale hjemmeside for udbud af konkursdækning opkræves som 0,01 % af omsætningen i Danmark hos de i § 20 registrerede rejseudbydere samt udenlandske flyselskaber, der leverer flytransport med mere end 25.000 årligt afrejsende passagerer fra lufthavne i Danmark. Det samlede opkrævede beløb må ikke overstige 1.500.000 kr., og den enkelte rejseudbyder kan ikke opkræves mere end 170.000 kr.«

11. I § 15 ændres »§ 8, stk. 5-7,« til: »§ 8, stk. 5 og 6,«.

12. I § 17, *stk. 1*, indsættes efter »at betale til fonden«: »eller tydeligt gøre kunden opmærksom på muligheden for at vælge konkursdækning via Rejsegarantifonden i § 5 a, stk. 2, «.

13. I § 17, *stk. 1*, ændres »§ 8, stk. 5-7« til: »§ 8, stk. 5 og 6«.

14. I § 20 udgår ».« og i stedet indsættes »samt udenlandske flyselskaber, der leverer flytransport med mere end 25.000 årligt afrejsende passagerer fra lufthavne i Danmark.«

§ 21. Fonden dækker ikke rejseydelser, der er markedsført og solgt i udlandet.

15. § 21, stk. 1, affattes således:

»Fonden dækker ikke de i § 2, stk. 1, nr. 1 rejseydelser, der er markedsført og solgt i udlandet, såfremt der er tale om et udenlandsk flyselskab med mindre end 25.000 årligt afrejsende passagerer fra lufthavne i Danmark.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2016.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.